herpy

GRODOR

Magnificent Tree Frog

Ranoidea splendida

Ranoidea splendida är en stor, kraftig lövgroda på 10-11 cm från Kimberley i nordvästra Australien. Den är grön med klargul undersida på ben och fötter och ofta små ljusa prickar på ryggen, och äldre djur får enorma körtelvalkar över huvudet. Den är nattaktiv, lugn och härdig i fångenskap, men blir lätt för fet.

Familj: Pelodryadidae Tidigare namn: *Litoria splendida; Pelodryas splendida* **Mild hudgift**

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**10-11 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**7-20 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande**
Biotop	**Savann och klippterräng**
Hudgift	**Mild** Tvätta händerna efter kontakt och håll fingrarna borta från ögon och mun
Svårighetsgrad	**Nybörjare**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**24-28 °C**
Värmeplats	**28-30 °C**
Temperatur, natt	**19-23 °C**
Luftfuktighet	**70-90 %**
Vatten	**Vattendel** djup 2-10 cm
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma, parvis eller i grupp**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Ägg per läggning	**150-2 000**
Läggningar per år	**3-4**
Kläckning	**1-3 dagar**
Larvtid	**30-60 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter och färdigfoder**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Ranoidea splendida är en av Australiens största lövgrodor. Hanarna blir cirka 10 cm och honorna cirka 11 cm från nos till kloak. Kroppen är bred och kraftig, och fingrar och tår har stora, runda häftskivor.

Ryggen är olivgrön till ljusgrön, och buken är vit. Undersidan av fötter och ben är klargul, och de flesta djur har små vita eller svavelgula prickar på ryggen, täta hos vissa och glesa hos andra. Det mest utmärkande draget är parotidkörtlarna, de stora körtelvalkarna bakom ögonen: hos äldre djur täcker de hela hjässan och hänger ner över trumhinnan, så att trumhinnan, som annars är nästan lika stor som ögat, delvis döljs. Hos *Ranoidea caerulea*, som arten är mycket lik, är körtlarna betydligt mindre. Unga djur har ännu inte de stora körtlarna och är därför svårare att skilja från den.

År 2024 hittades det första djuret med blå hud i naturen. Färgen beror på en mutation som tar bort det gula pigmentet (axantism), så att bara det blå finns kvar.

Arten beskrevs 1977 och fördes tidigare till släktet *Litoria*. Den är därför också känd som *Litoria splendida* och i nyare litteratur som *Pelodryas splendida*. Artnamnet splendida betyder strålande eller präktig.

Hudgift: De stora körtlarna avger ett hudsekret, men någon giftverkan på människor är inte dokumenterad. Sekretet bör behandlas som biologiskt aktivt, liksom hos *Ranoidea caerulea*: tvätta händerna efter kontakt, och rör inte ögon och mun innan dess.

Utbredning och livsmiljö

Ranoidea splendida har en begränsad utbredning i nordvästra Australien. Den lever i Kimberley-regionen i norra Western Australia och sträcker sig österut in i nordvästra Northern Territory. Arten är inte känd utanför Australien.

Australien tillåter inte export av vilda djur, så alla djur utanför landet kommer från uppfödning.

> **Naturlig utbredning:** Australien.

LIVSMILJÖ

Ranoidea splendida lever i skog och öppen skogsmark i Kimberleys klipplandskap. Klimatet är monsunpräglat: en varm och mycket blöt regntid under södra halvklotets sommar och en lång, torr och ljum torrtid resten av året.

Arten är nattaktiv. På dagen gömmer den sig i grottor och klippspringor, där luften är svalare och fuktigare. På samma platser överlever den torrtiden. På natten sitter den på grenar och stenar och i vegetationen nära vatten och jagar.

Grodan trivs kring byggnader och sitter ofta i toalettbyggnader, duschar och vattentankar, som ger fuktiga, skuggiga gömställen. Yngeltiden ligger sannolikt i regntiden. Hanens läte är ett djupt, upprepat "crawk-crawk-crawk", som mycket liknar lätet hos *Ranoidea caerulea*. Det är bara lite känt om artens fortplantningsbeteende i naturen.

Skötsel

TERRARIET

Det finns relativt lite kunskap om skötseln av *Ranoidea splendida* i fångenskap. Skötseln här bygger på det som är känt om arten och på den nära släktingen *Ranoidea caerulea*, som har samma storlek och levnadssätt. Siffrorna för terrariet är lånade från *R. caerulea*.

Ett par behöver ett terrarium på minst 45 × 45 × 60 cm. En grupp på 3-4 djur behöver minst 60 × 45 × 60 cm. Höjden betyder mer än golvytan, eftersom grodan klättrar. Terrariet ska vara helt slutet med ett tättslutande lock, men ha god ventilation, eftersom grodan hittar alla springor.

Plantera med kraftiga, glattbladiga och ogiftiga växter som *Monstera*, *Philodendron*, *Epipremnum* och bromelior, för grodorna är tunga och hårdhänta. Grenar, korkbark och platta stenar ger sittplatser och gömställen. Botten kan vara kokosfibrer eller fin jord, som inte skadar om grodan råkar svälja lite. Undvik grus och småsten. Växterna kan stå kvar i krukor, dolda mellan bark och stenar, så att de är lätta att byta ut.

Ge grodan ett par mörka, svala gömställen, för den vilar på dagen. Håll bara djur av samma storlek tillsammans, eftersom stora djur äter de mindre.

TEMPERATUR

Håll terrariet på 24-28 °C på dagen och 19-23 °C på natten. Det ska finnas en något varmare plats högst upp, upp till 30 °C, och svalare platser längre ned, så att grodan själv kan välja. Värm med en termostatstyrd värmematta på terrariets sida eller en svag värmelampa i ett väl ventilerat terrarium. Håll värmekällan utom räckhåll för grodan, så att djuret inte kan sitta direkt på den.

Sätt en termometer högt upp och en längre ned, eftersom värmen samlas uppe. Temperaturen får inte överstiga 30 °C. Överhettning torkar ut grodan och stressar den. Någon vintervila behövs inte, men en svalare och torrare period på 5-6 veckor används för att sätta fart på förökningen (se Parring).

Läs mer: Värme och temperatur Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Luftfuktigheten ska vara hög, 70-90 %, med en liten sänkning under dagtimmarna. Spraya terrariet varje dag eller varannan dag, helst på kvällen när grodan vaknar. En fast vattendel håller kvar fukten, och då kan sprayningen vara glesare. Låt botten torka upp något mellan sprayningarna, så att den inte blir geggig.

Spraya med regnvatten eller kranvatten som är avklorerat eller har stått ett par dagar. God ventilation är lika viktig som fukten, eftersom stillastående, fuktig luft ger luftvägsproblem och hudinfektioner. Luftfuktigheten är inte dokumenterad för arten; siffran bygger på *Ranoidea caerulea*.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

VATTEN OCH VATTENKVALITET

Ranoidea splendida ska alltid ha tillgång till rent vatten. En fast vattendel på 2-10 cm, avskärmad med glas och silikon från resten av botten, är bäst, och ett biologiskt filter som i ett akvarium håller vattnet rent. En stor, låg och lätt avtagbar skål kan användas i stället.

Det ska vara lätt att ta sig upp ur vattnet, till exempel via grenar eller stora stenar. Grodan sitter gärna i vattnet och tar upp det genom huden. Använd regnvatten eller kranvatten som är behandlat mot klor eller har stått ett par dagar. Använd inte destillerat vatten i vattenskålen. Byt vattnet ofta, eftersom grodan äter mycket och smutsar ned i motsvarande grad. Använd aldrig tvål eller rengöringsmedel i terrariet, eftersom amfibier tar upp ämnen genom huden.

LJUS OCH UVB

Grodan är nattaktiv och behöver inte starkt ljus. Ett lysrör i terrariet gagnar främst växterna, och rör är bättre än glödlampor, som värmer och torkar ut. Låt ljuset vara tänt 12-14 timmar om dagen med mörka nätter.

UVB är valfritt. Om det används ska källan vara svag (Ferguson-zon 1), och det ska finnas gott om skugga, så att grodan kan dra sig undan. Byt UVB-röret var sjätte månad. Behovet är inte undersökt för arten och är lånat från *Ranoidea caerulea*.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Ranoidea splendida äter levande syrsor, flugor, nattfjärilar, daggmaskar och andra insekter som den kan svälja. Den tar bara byten som rör sig. Mjölmaskar, jättemjölmaskar och vaxmott-larver är godbitar som ges i små mängder; välj mjölmaskar som nyss har bytt skinn. Nyfödda möss behövs inte och gör grodan fet.

Vuxna djur matas två gånger i veckan. Unga djur matas dagligen eller varannan dag. Ge bara så mycket som grodan äter på 10-15 minuter. Pudra fodret med kalk- och vitaminpulver, och mata foderdjuren med grönt och spannmål innan.

Arten blir lätt för fet. Hänger hudvecket över trumhinnan mer än halvvägs ner får grodan för mycket mat. Syns det inte alls är grodan för mager. Ungar på 10-35 mm tar bananflugor, små syrsor och husflugor.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Ranoidea splendida är lugn och vänjer sig snabbt vid fångenskap. De flesta djur blir tama när de ses dagligen, men arten är nattaktiv, så den sitter ofta gömd på dagen. Den är inte social utanför yngeltiden och kan hållas ensam, i par eller i grupper av jämnstora djur. Hanarna ropar högt med ett djupt, upprepat "crawk", särskilt när luftfuktigheten stiger, så terrariet hör inte hemma i ett sovrum.

Undvik onödig hantering. Huden är känslig, och stress ökar risken för sjukdom. Händerna ska vara sköljda fria från tvål och kräm och vara våta innan grodan vidrörs; en ren plastpåse kan också användas som handske. Tvätta händerna efteråt.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Könen känns igen på strupen: hanen har en rynkig strupsäck och kan ha mörka parningsvårtor vid tumroten, medan honans strupe är vit och huden strammare. Hanarna blir cirka 10 cm och honorna cirka 11 cm, men storleken ensam är inget säkert kännetecken. Unga djur kan inte könsbestämmas, så en liten grupp på 4-5 djur ger bäst chans att få båda könen. När arten blir könsmogen är inte dokumenterat. Kännetecknen är lånade från *Ranoidea caerulea*.

PARNING

I naturen leker *Ranoidea splendida* sannolikt i regntiden. I fångenskap sätts förökningen igång genom att sluta spraya i 5-6 veckor och sänka temperaturen till cirka 22 °C, med 10 cm vatten och 10 timmars ljus. Därefter återgår djuren gradvis till normala förhållanden, och terrariet sprayas kraftigt, så att det liknar regntidens början. En regnkammare kan också användas. Hanen omfamnar honan bakom frambenen och befruktar äggen medan hon lägger dem. Ett par kan lägga 3-4 kullar per år.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Honan lägger äggen i stillastående vatten, omgivna av klar gelé. Antalet per läggning är inte dokumenterat för arten; hos *Ranoidea caerulea* är det 150-2000 ägg, och siffran i rutan är lånad därifrån. Det finns ingen yngelvård, så ta bort de vuxna eller flytta äggen till ett separat kar.

Grodynglen lever av alger och i fångenskap av torrfoder till akvariefiskar. Mata dagligen, byt vattnet ofta och fördela dem på flera kar om de blir många.

METAMORFOS

Äggen kläcks efter 1-3 dagar, och grodynglen är färdigutvecklade efter cirka en till två månader. Siffrorna är lånade från *Ranoidea caerulea*; för arten själv är de inte dokumenterade. Enstaka grodyngel kan stanna kvar i vattnet betydligt längre, upp till ett år.

När frambenen kommer fram ska grodynglet lätt kunna ta sig upp ur vattnet. Sänk vattenståndet och lägg i sluttande stenar, kork eller flytande växter, så att det kan klättra upp och inte drunknar.

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyligen förvandlade ungarna är mycket små och ska matas dagligen med bananflugor och pyttesmå syrsor, pudrade med kalk, tills de kan ta större foder. Håll dem i ett fuktigt uppfödningsterrarium med växter och en låg vattenskål. Sortera ungarna efter storlek, eftersom större djur äter de mindre. Hur snabbt ungarna växer till vuxen storlek är inte dokumenterat för arten.

Hälsa och vanliga misstag

Ranoidea splendida är härdig, men samma problem återkommer hos stora lövgrodor:

- Övervikt: för mycket foder ger fettveck över ögon och trumhinna och förkortar livet. Mata sparsamt, och följ vecket över trumhinnan.
- Infektioner i huden: röda eller blåaktiga missfärgningar och vita, vattiga områden, särskilt på buken och insidan av bakbenen, orsakas av bakterier och svampar och kräver snabb behandling.
- Luftvägsproblem vid dålig ventilation.
- Kramper eller skakningar i benen är en varningssignal, ofta förknippad med kalk- och vitaminbrist.
- Chytridsvamp (*Batrachochytrium dendrobatidis*) är en dödlig sjukdom hos amfibier. Släpp aldrig ut grodor eller grodyngel i naturen, och flytta dem inte mellan platser.

En frisk groda är kraftig och muskulös och har god aptit. En sjuk groda sitter oftare på botten och verkar smal. Sök en veterinär med kunskap om amfibier, och isolera djuret om det inte mår bra.

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.